

گزیده مصوبات جدید: قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی علیه گروگانگیری

حقوق :: نشریه قضاوت :: مرداد و شهریور ۱۳۸۵ - شماره ۳۹

صفحات : از ۷ تا ۹

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/334362>

تاریخ دائلود : ۱۴۰۳/۱۱/۲۸

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

- منزلت "حق بر آموزش" در نظام بین المللی حقوق بشر
- گزارشهای دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی: حمله اسرائیل به سوریه از دیدگاه حقوق بین الملل
- رژیم مسئولیت هواپیمای خلبان متحرک
- حج و قدرت نرم جمهوری اسلامی ایران
- توهین در رسانه از منظر حقوق بین الملل و حقوق ایران
- جرم پولشویی و تبیین عوامل شیوع و گسترش آن در جوامع
- ابزارهای تبلیغات تلویزیونی ماهواره ای علیه جمهوری اسلامی ایران
- تأملی چند بر منابع قراردادی حقوق مخاصمات مسلحانه غیر بین المللی
- دیپلماسی گردشگری و بهره‌گیری از «توریسم سیاسی» برای کاهش تنش با کشورها
- کیفیات مشدده در فرایند کیفردهی جنایات بین المللی
- جایگاه حقوق بشر در عصر اطلاعات
- رژیم چندجانبه تحریم: واکاوی ساز و کار تحریم های اعمالی علیه روسیه

عناوین مشابه

- اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی حمایت از ارقام جدید گیاهی (مورخ ۲ دسامبر ۱۹۶۱ برابر با ۱۱ آذر ۱۳۴۰) با اصلاحات بعدی و عضویت در اتحادیه آن»
- اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی حمایت از ارقام جدید گیاهی (مورخ ۲ دسامبر ۱۹۶۱ برابر با ۱۱ آذر ۱۳۴۰) با اصلاحات بعدی و عضویت در اتحادیه آن»
- اظهارنظر کارشناسی درباره لایحه اصلاحیه ضمیمه سوم و پیوست (۱) ضمیمه ششم قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به ضمایم (۳)، (۴) و (۶) کنوانسیون بین المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی ها - مصوب ۱۳۸۷
- اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی حمایت از ارقام جدید گیاهی (مورخ ۲ دسامبر ۱۹۶۱ برابر با ۱۱ آذر ۱۳۴۰) با اصلاحات بعدی و عضویت در اتحادیه آن» (ویرایش دوم) گزیده مصوبات: قانون موافقت نامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک مردمی الجزایر
- اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی کنترل و مدیریت آب توازن و رسوبات کشتی ها» (مخصوص صحن علنی)
- اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی کنترل سامانه های (سیستمهای) مضر ضدخزه بر روی کشتیها مصوب ۲۰۰۱ میلادی (۱۳۸۰ هجری شمسی)»
- اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به موافقتنامه حمل و نقل بین المللی مواد غذایی فسادپذیر و تجهیزات خاص کاربردی برای این گونه جابه جایی ها» (اعاده شده از شورای نگهبان)
- اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی حمایت از ارقام جدید گیاهی (مورخ ۲ دسامبر ۱۹۶۱ برابر با ۱۱ آذر ۱۳۴۰) با اصلاحات بعدی و عضویت در اتحادیه»
- تحلیل ماهیت و نظام حقوقی حاکم بر تعهدات دولت در میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی علیه گروگانگیری

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود که با رعایت شرط زیر (راجع به ارجاع اختلاف میان کشورهای عضو به داوری یا دیوان بین المللی دادگستری) و درج اعلامیه تفسیری ذیل به «کنوانسیون بین المللی علیه گروگانگیری» مصوب هجدهم دسامبر ۱۹۷۹ میلادی برابر با بیست و ششم آذر ۱۳۵۸ هجری شمسی مجمع عمومی سازمان ملل متحد ملحق شده و اسناد آن را نزد امین اسناد کنوانسیون تودیع نماید.

شرط - جمهوری اسلامی ایران مقید به رعایت بند (۱) ماده (۱۶) کنوانسیون نمی باشد، با این وجود دولت می تواند حسب مورد بند (۳) ماده (۱۶) را اجرا نماید.

◀ اعلامیه تفسیری:

دولت جمهوری اسلامی ایران، همچون همیشه مخالفت قاطع خود را با کلیه اعمال تروریستی از جمله گروگانگیری افراد بی گناه که ناقض حقوق و آزادی های اساسی بشر و مخل ثبات و آرامش جوامع انسانی و مانع توسعه و پیشرفت کشورهاست، اعلام نموده و بر این باور است که مبارزه مؤثر علیه تروریسم مستلزم تلاش همه جانبه جامعه بین المللی برای شناسایی و از بین بردن ریشه ها و علل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و بین المللی این پدیده ناهنجار می باشد.

از نظر جمهوری اسلامی ایران، مبارزه با اعمال تروریستی، خدشه ای به حق مشروع و پذیرفته شده ملت های تحت سلطه استعمار و اشغال خارجی برای مبارزه با تجاوز و اشغالگری و کسب حق تعیین سرنوشت، مندرج در اسناد مختلف بین المللی از جمله بند (۴) ماده (۱) پروتکل شماره

یک الحاقی (مصوب ۱۹۷۷ میلادی برابر ۱۳۵۶ هجری شمسی) به کنوانسیون های ۱۹۴۹ میلادی (۱۳۲۸ هجری شمسی) زُنو در خصوص حمایت از قربانیان منازعات مسلحانه وارد نخواهد کرد.

بسم الله الرحمن الرحيم
کنوانسیون بین المللی علیه گروگانگیری
کشورهای عضو این کنوانسیون،

با در نظر گرفتن اهداف و اصول منشور سازمان ملل در خصوص حفظ صلح و امنیت بین المللی و ارتقاء روابط دوستانه و همکاری میان کشورها؛
به ویژه با شناسایی این امر که هر فردی حق حیات، آزادی و امنیت شخصی دارد که در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین المللی حقوقی مدنی و سیاسی گنجانده شده است.

با تأکید بر اصل حقوق برابر و حق تعیین سرنوشت مردم که در منشور سازمان ملل و اعلامیه اصول حقوق بین المللی در خصوص روابط دوستانه و همکاری میان کشورها مطابق منشور سازمان ملل و نیز دیگر قطعنامه های مجمع عمومی مربوط تبلور یافته است.

با عنایت به این امر که گروگانگیری جرمی است که موجب نگرانی عمیق جامعه بین المللی می گردد و این که بر اساس مفاد این کنوانسیون، هر شخصی که مرتکب عمل گروگانگیری گردد باید یا تعقیب و یا مسترد گردد، با اعتقاد به این مطلب که توسعه همکاری های بین المللی بین کشورها در طراحی و اتخاذ تدابیر مؤثر برای ممانعت، تعقیب و مجازات تمام اعمال گروگانگیری که در تروریسم بین المللی متجلی است، ضرورت مبرم دارد، در موارد ذیل به توافق رسیدند:

ماده ۱-

۱- هر شخصی که به توقیف یا بازداشت و تهدید به کشتن، مصدوم کردن یا ادامه توقیف شخص دیگر (که از این پس به عنوان «گروگان» نامیده می شود) به منظور وادار کردن شخص ثالثی - یعنی یک کشور، سازمان بین الدولی بین المللی، شخص حقیقی یا حقوقی، یا گروهی از افراد جهت انجام یا پرهیز از انجام اقدامی به عنوان شرط صریح یا ضمنی برای آزادی گروگان مبادرت نماید در چارچوب مفهوم این کنوانسیون مرتکب جرم گروگانگیری شده است.

۲- هر شخصی که:

الف - مبادرت به ارتکاب عمل گروگانگیری کند، یا

ب - به عنوان همدست شخصی که مرتکب یا مبادرت به ارتکاب عمل گروگانگیری کرده باشد، مشارکت داشته باشد، از نظر این کنوانسیون مرتکب جرم شده است.

ماده ۲- هر کشور عضو کنوانسیون با توجه به ماهیت و شدت جرائم مندرج در ماده (۱) مجازاتهای مناسبی را باید وضع نماید.

ماده ۳-

۱- کشور عضو کنوانسیون، که در قلمرو آن گروگان توسط گروگانگیر نگاه داشته شده، باید تمام تدابیر مقتضی جهت تسهیل وضعیت گروگان و به ویژه تضمین آزادی وی و پس از آزادی، تسهیل خروج وی را در زمان مناسب اتخاذ و فراهم آورد.

۲- در هر صورتی که مجرم در نتیجه گروگانگیری در یک کشور عضو، شینی و چیزی را به دست آورده باشد که تحت توقیف آن کشور است، کشور عضو باید آن را در اسرع وقت به گروگان یا طرف

ثالث مندرج در ماده (۱) و در موارد مقتضی به مقامات ذیصلاح عودت دهد.

ماده ۴- کشورهای عضو این کنوانسیون در پیشگیری از جرائم مندرج در ماده (۱) به ویژه در موارد ذیل همکاری خواهند کرد:

الف - تمام تدابیر اجرایی را جهت جلوگیری از مقدمات اجرای آن جرائم در قلمرو متبوعه خود برای ممانعت از ارتکاب جرائم مذکور در قلمرو خود یا خارج از قلمرو متبوعه خود اتخاذ خواهند کرد، از جمله تدابیری را جهت جلوگیری از فعالیتهای غیرقانونی افراد، گروهها و سازمانها جهت تشویق، تحریک و سازماندهی یا مبادرت به ارتکاب اعمال گروگانگیری در قلمرو خود به عمل خواهند آورد.

ب - به تبادل اطلاعات و هماهنگی در جهت اتخاذ تدابیر اداری و سایر تدابیر مقتضی جهت جلوگیری از ارتکاب این جرائم مبادرت خواهند کرد.

ماده ۵-

۱- هر کشور عضو کنوانسیون در صورت لزوم باید تدابیری را برای احراز صلاحیت خود بر هر یک از جرائم مندرج در ماده (۱) که در موارد ذیل رخ داده، اتخاذ کند:

الف - در قلمرو کشورش یا بر روی یک کشتی یا هواپیما که در آن کشور به ثبت رسیده باشد؛

ب - توسط هر یک از اتباعش یا در صورتی که آن کشور مقتضی بدانند، توسط افراد بی تابعیتی که معمولاً اقامتشان در قلمرو آن کشور است؛

ج - به منظور وادار ساختن آن کشور به انجام یا اجتناب از انجام هر اقدامی؛ یا

د - در خصوص گروگانی که تبعه آن کشور است و در صورت صلاحدید آن کشور.

۲- هر کشور عضو بدین وسیله تدابیری را در صورت لزوم برای احراز صلاحیت خود به جرائم مندرج در ماده (۱)، در مواردی که متهم به گروگانگیری در قلمرو آن کشور حضور داشته باشد و وی را به هر کشور دیگر مذکور در بند (۱) این ماده مسترد نکرده باشد، اتخاذ خواهد کرد.

۳- این کنوانسیون هیچ گونه صلاحیت جنایی اعمال شده، مطابق حقوق داخلی را مستثنی نمی کند.

ماده ۶-

۱- در صورت ایجاب شرایط، هر کشور عضو که متهم به گروگانگیری در قلمرو آن حضور دارد مطابق قوانین کشورش می تواند وی را توقیف کند یا تدابیر دیگری برای تضمین حضور متهم برای مدتی مقتضی اتخاذ کند تا بتواند اقامه دادرسی جنایی نماید یا مذاکرات استرداد وی را انجام دهد. کشور عضو کنوانسیون باید فوراً تحقیقات مقدماتی را نسبت به این امر به عمل آورد.

۲- حبس یا تدابیر دیگر مندرج در بند (۱) این ماده بدون درنگ باید مستقیماً یا از طریق دبیرکل سازمان ملل به اطلاع کشورهای ذیل برسد:

الف - کشوری که جرم در آنجا رخ داده است؛

ب - کشوری که علیه آن زور اعمال می شود یا تلاش می شود علیه آن زور اعمال شود؛

ج - کشوری که علیه اشخاص حقیقی یا حقوقی

تبعه آن کشور زور اعمال می شود یا تلاش می شود علیه آنها زور اعمال شود؛

د - کشوری که گروگان تبعه آن کشور است یا در قلمرو آن کشور اقامتگاه عادی دارد؛

ه - کشوری که متهم به گروگانگیری تبعه آن کشور است. یا در صورتی که وی شخصی بی تابعیت باشد و در قلمرو آن کشور اقامتگاه عادی داشته باشد؛

و - سازمان بین المللی بین الدولی که علیه آن زور اعمال شده یا تلاش می شود زور علیه آن اعمال شود؛

ز - تمام کشورهای ذی ربط دیگر.

۳- در صورتی که تدابیر مندرج در بند (۱) این ماده در مورد هر شخصی اتخاذ شود وی حر خواهد داشت:

الف - بدون درنگ با نزدیکترین نمایندگی ذیصلاح کشوری که وی تبعه آن محسوب می شود تماس بگیرد یا این که حق برقراری چنین تماسی را دارد.

یا در صورتی که وی شخص بی تابعیتی محسوب شود می تواند با مقامات ذیصلاح آن کشور در قلمرو کشوری که شخص اقامتگاه عادی دارد، تماس حاصل نماید.

ب - مورد ملاقات نماینده ای از آن کشور قرار گیرد.

۴- حقوق مورد اشاره در بند (۳) این ماده مطابق قوانین و مقررات آن کشور که متهم به گروگانگیری در قلمرو آن براساس آن تبصره حاضر است اعمال خواهد شد، به هر حال قوانین و مقررات مذکور باید به اجرای کامل اهدائی که این حقوق براساس بند (۳) این ماده در نظر دارد، توجه نماید.

۵ - مفاد بندهای (۳) و (۴) این ماده خدشه ای به حقوق هر کشور عضو که مطابق بند (۱-ب) ماده (۵) ادعای صلاحیت جهت دعوت از کمیته بین المللی صلیب سرخ برای تماس و بازدید از متهم به گروگانگیری را دارد، وارد نمی آورد.

۶ - کشوری که تحقیقات مقدماتی در نظر گرفته شده در بند (۱) این ماده را انجام می دهد باید سریعاً نتایج یافته های خود را به کشورها یا سازمان مذکور در بند (۲) این ماده گزارش دهد و معین نماید که آیا این کشور در نظر دارد صلاحیت خود را اعمال کند.

ماده ۷- کشور عضو که متهم به گروگانگیری مطابق قوانین آن کشور تعقیب می شود باید نتایج نهایی آیین دادرسی آن را به اطلاع دبیرکل سازمان ملل برساند، دبیرکل نیز آن اطلاعات را به کشورهای دیگر و سازمانهای بین المللی بین الدولی ذی ربط ارسال خواهد کرد.

ماده ۸-

۱- کشور عضو کنوانسیون که متهم به گروگانگیری در قلمرو آن یافت شود، موظف است در صورت عدم استرداد متهم، بدون هیچ گونه استثنایی، خواه جرم در قلمرو کشورش رخ داده باشد یا رخ نداده باشد، پرونده را به منظور تعقیب از طریق دادرسی مطابق قوانین آن کشور به مقامات ذیصلاح تحویل دهد. مقامات ذیصلاح باید به همان نحو در مورد هر جرم عادی که ماهیت شدیدی دارد مطابق قوانین

آن کشور تصمیم خودشان را اتخاذ کنند.

۲- هر شخصی که در خصوص وی آیین دادرسی در مورد هرگونه جرایم مندرج در ماده (۱) در جریان است باید با وی رفتار عادلانه و منصفانه ای در تمام مراحل دادرسی از جمله برخورداری از تمام حقوق و تضمین های مقرر شده در قانون کشوری که در قلمرو آن وی حضور داشته، صورت پذیرد.

ماده ۹-

۱- به تقاضای استرداد متهم به گروگانگیری، بیرو این کنوانسیون پاسخ داده نخواهد شد. در صورتی که کشور تقاضا شونده عضو این کنوانسیون دلایل معتبر و قابل توجهی جهت اثبات این امر داشته باشد که:

الف - تقاضای استرداد به خاطر جرم مندرج در ماده (۱)، به منظور تعقیب یا مجازات شخص به دلایل نژاد، مذهب، ملیت، قومیت یا عقاید سیاسی وی صورت گرفته است؛ یا

ب - موقعیت آن شخص ممکن است به خاطر موارد ذیل به مخاطره افتد:

(۱) به خاطر دلایل مذکور در بند فرعی (الف) این بند، یا

(۲) به خاطر دلایلی که ارتباط با این شخص از سوی مقامات ذی ربط کشور که مجاز به اجرای حقوق حفاظت از وی هستند، امکان پذیر نگردد.

۲- با توجه به جرایمی که در این کنوانسیون تعریف شده، مفاد تمام معاهدات استرداد و ترتیبات قابل اجرا بین کشورهای عضو کنوانسیون به میزانی که مغایر این کنوانسیون می باشد بین کشورهای عضو، تعدیل و تصحیح می گردد.

ماده ۱۰-

۱- جرایم مندرج در ماده (۱) باید به عنوان جرایم قابل استرداد در هر معاهده استرداد موجود بین کشورهای عضو این معاهده قلمداد شود. کشورهای عضو این کنوانسیون تعهد می نمایند چنین جرایمی را به عنوان جرایم قابل استرداد در هر معاهده استرداد که بین آنها قرار است منعقد گردد، منظور دارند.

۲- چنانچه یک کشور عضو کنوانسیون که استرداد مجرم را منوط به وجود معاهده ای در این زمینه می داند، تقاضایی برای استرداد از کشور عضو دیگری که با آن معاهده استرداد ندارد دریافت نماید، کشور تقاضا شونده می تواند بنابه اختیار خود این کنوانسیون را به عنوان مبنای حقوقی جهت استرداد مجرم در مورد جرایم مندرج در ماده (۱) مورد بررسی قرار دهد. استرداد مجرم همچنین منوط به شرایط دیگری است که در قوانین کشور تقاضا شونده وضع شده است.

۳- کشورهای عضو کنوانسیون که استرداد مجرم را منوط به وجود معاهده ای در این زمینه نمی دانند، باید جرایم مندرج در ماده (۱) را با رعایت شرایط مقرر در قوانین کشور تقاضا شونده به عنوان جرایم قابل استرداد بین خودشان مورد شناسایی قرار دهند.

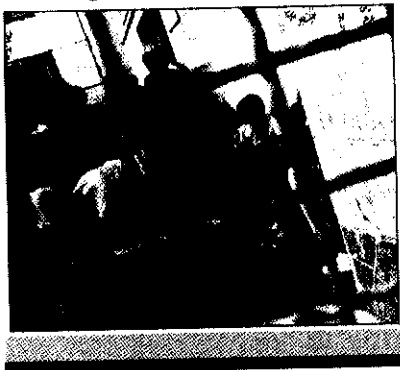
۴- جرایم مندرج در ماده (۱) به منظور استرداد مجرم بین کشورهای عضو کنوانسیون مورد بحث و

**قانون تمدید مدت اجرای آزمایشی
قانون مجازات اسلامی**

ماده واحده - اجرای آزمایشی قانون مجازات اسلامی، مصوب ۱۳۷۰/۵/۸ کمیسیون امور قضائی و حقوقی مجلس شورای اسلامی، به مدت یکسال تمدید می‌شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و نهم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۶/۱ تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی
غلامعلی حداد عادل

**اصلاحیه ماده ۵۴ آیین‌نامه اجرایی
قانون راجع به ترجمه اظهارات و
اسناد در محاکم و دفاتر رسمی**

ماده ۵۴ آیین‌نامه اجرایی قانون راجع به ترجمه اظهارات و اسناد در محاکم و دفاتر رسمی به شرح زیر اصلاح می‌شود:

ماده ۵۴ - در صورت اقتضا هر ۵ سال یک بار به دعوت اداره امور مترجمین رسمی کمیسیونی مرکب از رئیس اداره امور مترجمین رسمی و مدیرکل امور حقوقی و اسناد و امور مترجمین رسمی قوه قضائیه و یکی از قضات اداره حقوقی به انتخاب معاون حقوقی و توسعه قضائی و با شرکت ۲ نفر از مترجمین رسمی به انتخاب اداره امور مترجمین رسمی تشکیل و با توجه به افزایش یا کاهش تورم و سایر عوامل و مقتضیات نسبت به تعدیل حق الزحمه رسمی مندرج در ماده ۵۳ آیین‌نامه اظهارنظر خواهد نمود.

نظریه کمیسیون وسیله مدیرکل امور حقوقی و اسناد و امور مترجمین رسمی به اطلاع معاون حقوقی و توسعه قضائی خواهد رسید. در صورت موافقت آن معاونت با نظریه کمیسیون مراتب جهت تصویب به ریاست قوه قضائیه پیشنهاد خواهد شد. چنانچه مورد تصویب واقع شود آن مصوبه از تاریخ تصویب قابل اجراء خواهد بود.

رئیس قوه قضائیه
سید محمود هاشمی شاهرودی

تقاضائی بر طبق اساسنامه دادگاه اختلاف را به دادگاه بین‌المللی دادگستری احاله دهد.

۲- هر کشوری می‌تواند در زمان امضاء یا تصویب این کنوانسیون یا الحاق به آن اعلام نماید که خود را مقید به بند (۱) این ماده نمی‌داند. کشورهای دیگر این کنوانسیون نیز مقید به اجرای بند (۱) این ماده درخصوص هر کشور عضوی که چنین حق شرطی را منظور داشته است، نخواهند بود.

۳- هر کشور عضوی که حق شرط را مطابق بند (۲) این ماده منظور داشته است، می‌تواند در هر زمانی با اطلاع به دبیرکل سازمان ملل آن حق شرط را مسترد نماید.

ماده ۱۷ - این کنوانسیون برای امضاء تمام کشورها تاسی و یکم دسامبر ۱۹۸۰ میلادی (۱۰/۱۰/۱۳۵۹ هجری شمسی) در مقر سازمان ملل در نیویورک باز خواهد بود.

۲- این کنوانسیون منوط به تصویب است. اسناد تصویب نزد دبیرکل سازمان ملل سپرده خواهد شد. ۳- این کنوانسیون برای الحاق هر کشوری باز است. اسناد الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل سپرده خواهد شد.

ماده ۱۸ - این کنوانسیون سی روز پس از تاریخ سپردن بیست و دومین سند تصویب یا الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل به مورد اجرا درخواهد آمد.

۲- برای هر کشوری که پس از سپردن بیست و دومین سند تصویب یا الحاق، اسناد کنوانسیون را تصویب کند یا بدان ملحق شود، کنوانسیون سی روز پس از سپردن سند تصویب یا الحاق از سوی چنین کشوری به مورد اجرا درخواهد آمد.

ماده ۱۹ - هر کشور عضو می‌تواند با اطلاع کتبی به دبیرکل سازمان ملل از این کنوانسیون خارج شود.

۲- خروج از کنوانسیون یک سال پس از تاریخ دریافت این اطلاع کتبی توسط دبیرکل سازمان ملل، قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۲۰ - نسخ اصلی این کنوانسیون به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی دارای اعتبار یکسانی می‌باشند و نزد دبیرکل سازمان ملل سپرده می‌شوند که وی نیز نسخ تأیید شده آن را به تمام کشورها ارسال خواهد کرد.

در تأیید مطالب فوق، امضاء کنندگان ذیل که از طرف دول متبوع خود اختیارات کافی دارند، این کنوانسیون را امضاء نمودند و از تاریخ هجدهم دسامبر ۱۹۷۹ میلادی (۲۷/۹/۱۳۸۵ هجری شمسی) در نیویورک برای امضاء مفتوح می‌باشند.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و بیست ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سوم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و نظر شورای نگهبان در مهلت مقرر موضوع اصل نود و چهارم (۴۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران واصل نگردید.

رئیس مجلس شورای اسلامی
غلامعلی حداد عادل

*روزنامه رسمی، شماره ۱۴۴/۵۶۹۱۶، مورخ ۸۵/۴/۱۱

بررسی قرار خواهد گرفت، حتی اگر این جرایم نه تنها در مناطق وقوع جرم، بلکه در قلمرو کشورهائی که مستلزم احراز حوزه صلاحیت خود براساس بند (۱) ماده (۵) می‌باشند، رخ داده باشد.

ماده ۱۱ - ۱- کشورهای عضو این کنوانسیون حداکثر مساعی و کمک در ارتباط با آیین دادرسی جنایی بطروحه در زمینه جرایم مندرج در ماده (۱) از جمله ارائه تمام شواهد در اختیار خود را که برای دادرسی ضرورت دارد به یکدیگر ارائه خواهند نمود.

۲- مفاد بند (۱) این ماده تأثیری بر تعهدات مربوط به معاضدت قضائی دوجانبه مندرج در هر معاهده دیگر نخواهد داشت.

ماده ۱۲ - تا آنجائی که کنوانسیونهای ۱۹۴۹ زنو جهت حمایت از قربانیان جنگ یا پروتکل‌های الحاقی به آن کنوانسیونها درخصوص عمل خاص گروگانگیری قابل اجراست و تا آنجائی که کشورهای عضو کنوانسیون براساس آن کنوانسیونها موظف به تعقیب یا تحویل گروگانگیری هستند، کنوانسیون حاضر درخصوص ارتکاب عمل گروگانگیری در جریان مناقشات مسلحانه به گونه‌ای که در

کنوانسیونهای ۱۹۴۹ زنو و پروتکل‌های آن آمده، اعمال نخواهد شد از جمله مناقشات مسلحانه تصریح شده در بند (۴) ماده (۱) پروتکل الحاقی شماره (۱) سال ۱۹۷۷ میلادی که در آن آحاد ملت علیه استیلائی استعمارگران و اشغال بیگانگان و رژیم‌های نژادپرست در جهت اعمال حق تعیین سرنوشت خود به نحو مندرج در منشور سازمان ملل و اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل درخصوص روابط دوستانه و همکاری میان کشورها مطابق منشور سازمان ملل مبارزه می‌کنند.

ماده ۱۳ - این کنوانسیون در صورتی که جرایم مذکور در حوزه یک کشور رخ دهد، گروگان و متهم به گروگانگیری اتباع آن کشور باشند و متهم گروگانگیر در قلمرو آن کشور یافت شده باشد، اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۴ - هیچ یک از مفاد این کنوانسیون توجیه‌گر نقض تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی یا کشور در صورت مغایرت با منشور سازمان ملل نخواهد بود.

ماده ۱۵ - مفاد این کنوانسیون تأثیری بر اجرای معاهدات پناهندگی جاری در تاریخ پذیرش این کنوانسیون بین کشورهائی که عضو آن معاهدات می‌باشند ندارد، ولی یک کشور عضو نمی‌تواند آن دسته از معاهدات را درخصوص کشور دیگر عضو این کنوانسیون که عضو آن دسته از معاهدات نباشند مورد استناد قرار دهد.

ماده ۱۶ - ۱- هرگونه اختلافی که بین دو یا چند کشور عضو درخصوص تفسیر یا اعمال این کنوانسیون پدید آید، نحوی که از طریق مذاکره قابل حل نباشد، بنا به درخواست یکی از آنها به داوری ارجاع خواهد شد. در صورتی که ظرف شش ماه از تاریخ تقاضای داوری، طرفین قادر به توافقی درخصوص تشکیل داوری نشوند، یکی از آنها می‌تواند با